

يسوع أمام الوالي بيلاطس

¹وَلَمَّا كَانَ الصَّبَاحُ تَشَاوَرَ جَمِيعُ رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَشُيُوعِ الشَّعْبِ عَلَى يَسُوعَ حَتَّى يَقْتُلُوهُ. ²فَأَوْثَقُوهُ وَمَضَوْا بِهِ وَدَفَعُوهُ إِلَى بِيلاطُسَ الْبَنْطِيَّ، الْوَالِي.

يهودا يلقي حتفه

³جَبِئَظَ لَمَّا رَأَى يَهُودَا الَّذِي أَسْلَمَهُ أَنَّهُ قَدْ دَبَّ، نَدِمَ وَرَدَّ الثَّلَاثِينَ مِنَ الْفِصَّةِ إِلَى رُؤَسَاءِ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعِ قَائِلًا: قَدْ أَخْطَأْتُ إِذْ سَلَّمْتُ دَمًا بَرِيئًا. فَقَالُوا: مَاذَا عَلَيْنَا؟ أَنْتَ أَبْصِرْ. ⁵فَطَرَحَ الْفِصَّةَ فِي الْهَيْكَلِ وَانْصَرَفَ، ثُمَّ مَضَى وَحَتَّى نَفْسَهُ. ⁶فَأَخَذَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ الْفِصَّةَ وَقَالُوا: لَا يَجِلُّ أَنْ تُلقِيَهَا فِي الْخِزَانَةِ لِأَنَّهَا تَمَنَّ دَمٌ. ⁷فَتَشَاوَرُوا وَاشْتَرَوْا بِهَا حَقْلَ الْفَخَّارِيِّ مَقْبَرَةً لِلْغُرَبَاءِ. ⁸لِهَذَا سُمِّيَ ذَلِكَ الْحَقْلُ "حَقْلَ الدَّمِ" إِلَى هَذَا الْيَوْمِ. ⁹جَبِئَظَ تَمَّ مَا قِيلَ بِإِرمِيَا النَّبِيِّ الْقَائِلِ: "وَأَخَذُوا الثَّلَاثِينَ مِنَ الْفِصَّةِ، تَمَنَّ الْمُتَمَنَّ الَّذِينَ تَمَنُّوهُ، مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ" ¹⁰وَأَعْطَوْهَا عَنْ حَقْلِ الْفَخَّارِيِّ كَمَا أَمَرَنِي الرَّبُّ."

الشكوى على يسوع

¹¹فَوَقَفَ يَسُوعُ أَمَامَ الْوَالِي، فَسَأَلَهُ الْوَالِي قَائِلًا: أَأَنْتَ مَلِكُ الْيَهُودِ؟ فَقَالَ لَهُ يَسُوعُ: أَنْتَ تَقُولُ. ¹²وَبَيْنَمَا كَانَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعُ يَسْتَكُونُونَ عَلَيْهِ لَمْ يُجِبْ يَسُوعَ. ¹³فَقَالَ لَهُ بِيلاطُسُ: أَمَا تَسْمَعُ كَمْ يَشْهَدُونَ عَلَيْكَ؟ فَلَمْ يُجِبْهُ وَلَا عَنْ كَلِمَةٍ وَاحِدَةٍ حَتَّى تَعَجَّبَ الْوَالِي جِدًّا.

الوالي يسلم يسوع للصلب

¹⁵وَكَانَ الْوَالِي مُعْتَادًا فِي الْعِيدِ أَنْ يُطْلَقَ لِلْجَمْعِ أَسِيرًا وَاحِدًا مَنْ أَرَادُوهُ. ¹⁶وَكَانَ لَهُمْ جَبِئَظُ أَسِيرٌ مَشْهُورٌ يُسَمَّى بَارَابَاسَ. ¹⁷فَبَيْنَمَا هُمْ مُجْتَمِعُونَ قَالَ لَهُمْ بِيلاطُسُ: مَنْ تُرِيدُونَ أَنْ أُطْلِقَ لَكُمْ؟ بَارَابَاسَ أَمْ يَسُوعَ، الَّذِي يُدْعَى الْمَسِيحَ؟ ¹⁸لَأَنَّهُ عَلِمَ أَنَّهُمْ أَسْلَمُوهُ خَسَدًا. ¹⁹وَإِذْ كَانَ جَالِسًا عَلَى كُرْسِيِّ الْوِلَايَةِ أُرْسِلَتْ إِلَيْهِ امْرَأَتُهُ قَائِلَةً: إِنِّي وَذَلِكَ الْبَارَّ، لِأَنِّي تَأَلَّمْتُ الْيَوْمَ كَثِيرًا فِي حُلْمٍ مِنْ أَجْلِهِ. ²⁰وَلَكِنَّ رُؤَسَاءَ الْكَهَنَةِ وَالشُّيُوعَ حَرَّضُوا الْجُمُوعَ عَلَى أَنْ يُطْلَبُوا بَارَابَاسَ وَيُهْلَكُوا يَسُوعَ. ²¹فَأَجَابَ الْوَالِي وَقَالَ لَهُمْ: مَنْ مِنْ الْإِثْنَيْنِ تُرِيدُونَ أَنْ أُطْلِقَ لَكُمْ؟ فَقَالُوا: بَارَابَاسَ. ²²قَالَ لَهُمْ بِيلاطُسُ: فَمَاذَا أَفْعَلُ بِيَسُوعَ الَّذِي يُدْعَى الْمَسِيحَ؟ قَالَ لَهُ الْجَمِيعُ: لِيُصَلَّبَ. ²³فَقَالَ الْوَالِي: وَأَيُّ شَرِّ عَمَلٍ؟ فَكَانُوا يَزِدُّونَ صُرَاخًا قَائِلِينَ: لِيُصَلَّبَ. ²⁴فَلَمَّا رَأَى

Jesus vor Pilatus. Das Ende von Judas

¹Am Morgen aber hielten alle Hohenpriester und die Ältesten des Volks Rat über Jesus, um ihn zum Tode zu verurteilen. ²Sie banden ihn, führten ihn ab und überantworteten ihn dem Statthalter Pontius Pilatus.

³Als Judas, der ihn verraten hatte, sah, dass er zum Tode verurteilt war, reute es ihn, und er brachte die dreißig Silberlinge den Hohenpriestern und Ältesten zurück und sprach: Ich habe Unrecht getan, dass ich unschuldiges Blut verraten habe. ⁵Sie sprachen: Was geht uns das an? Da sieh du zu! Und er warf die Silberlinge in den Tempel, machte sich auf, ging hin und erhängte sich selbst. ⁶Aber die Hohenpriester nahmen die Silberlinge und sprachen: Es ist nicht gut, dass wir sie in den Gotteskasten legen, denn es ist Blutgeld. ⁷Sie hielten Rat und beschlossen den Töpferacker zu kaufen, zum Begräbnis für Fremde. ⁸Daher wird dieser Acker Blutacker genannt bis auf den heutigen Tag. ⁹Da wurde erfüllt, was gesagt ist durch den Propheten Jeremia, der da spricht: "Sie nahmen die dreißig Silberlinge, den Preis für das Verkaufte, der von den Kindern Israel geschätzt wurde, ¹⁰und gaben sie für den Töpferacker, wie mir der HERR befohlen hat."

¹¹Jesus aber stand vor dem Statthalter; und der Statthalter fragte ihn und sprach: Bist du der König der Juden? Jesus aber sprach zu ihm: Du sagst es. ¹²Und als er verklagt wurde von den Hohenpriestern und Ältesten, antwortete er nichts. ¹³Da sprach Pilatus zu ihm: Hörst du nicht, wie hart sie

يَلَاطُسُ أَنَّهُ لَا يَتَّبَعُ شَيْئًا بَلْ بِالْخَرِيٍّ يَحْدُثُ شَعْبٌ أَحَدَ
مَاءً وَعَسَلَ يَدِيهِ قُدَّامَ الْجَمْعِ قَائِلًا: إِنِّي بَرِيءٌ مِنْ دَمِ
هَذَا النَّاسِ، أَبْصِرُوا أَنْتُمْ. ²⁵ فَأَجَابَ جَمِيعُ الشَّعْبِ وَقَالُوا:
دَمُهُ عَلَيْنَا وَعَلَى أَوْلَادِنَا. ²⁶ جَبَتِيذٍ أَطْلَقَ لَهُمْ بَارَابَاسَ، وَأَمَّا
يَسُوعُ فَجَلَدَهُ وَأَسْلَمَهُ لِيُصَلَّبَ.

العسكر يستهزئون بيسوع

²⁷ فَأَخَذَ عَسْكَرُ الْوَالِي يَسُوعَ إِلَى دَارِ الْوَلَايَةِ وَجَمَعُوا
عَلَيْهِ كُلَّ الْكُتَيْبَةِ. ²⁸ فَعَرَّوهُ وَالْبَسُوهُ بِدَاءِ
قِرْمِزِيٍّ، ²⁹ وَصَفَرُوا إِكْلِيلًا مِنْ شَوْكٍ وَوَضَعُوهُ عَلَى رَأْسِهِ
وَقَصَبَةً فِي يَمِينِهِ. وَكَانُوا يَجْنُونَ قُدَّامَهُ وَيَسْتَهْزِئُونَ بِهِ
قَائِلِينَ: السَّلَامُ، يَا مَلِكَ الْيَهُودِ، ³⁰ وَتَصْفُوا عَلَيْهِ وَأَخْذُوا
الْقَصَبَةَ وَصَرَّبُوهُ عَلَى رَأْسِهِ. ³¹ وَبَعْدَ مَا اسْتَهْزَأُوا بِهِ
تَرَعُّوا عَنْهُ الرِّدَاءَ وَالْبَسُوهُ ثِيَابَهُ وَمَصَّوْا بِهِ لِلصَّلْبِ.

العسكر يصلبون يسوع

³² وَفِيمَا هُمْ خَارِجُونَ وَجَدُوا إِنْسَانًا قَبْرَوَانِيًّا، اسْمُهُ
سِمْعَانُ، فَسَخَّرُوهُ لِيَحْمِلَ صَلِيبَهُ. ³³ وَلَمَّا أَتَوْا إِلَى مَوْضِعٍ
يُقَالُ لَهُ جُلْجَتُهُ، وَهُوَ الْمُسَمَّى مَوْضِعَ
الْجُمُجْمَةِ، ³⁴ أَعْطَوْهُ خَلًّا مَمْرُوجًا بِمَرَارَةٍ لِيَشْرَبَ، وَلَمَّا
ذَاقَ لَمْ يَرُدْ أَنْ يَشْرَبَ. ³⁵ وَلَمَّا صَلَّبُوهُ افْتَسَمُوا ثِيَابَهُ
مُقْتَرِعِينَ عَلَيْهَا، لِكَيْ يَتِمَّ مَا قِيلَ بِالنَّبِيِّ: "افْتَسَمُوا
ثِيَابِي بَيْنَهُمْ وَعَلَى لِبَاسِي الْقَوَا فُرْعَةً". ³⁶ ثُمَّ جَلَسُوا
يَحْرُسُونَهُ هُنَاكَ. ³⁷ وَجَعَلُوا قَوْقُ رَأْسِهِ عَلَيْهِ مَكْتُوبَةً: "هَذَا
هُوَ يَسُوعُ، مَلِكُ الْيَهُودِ". ³⁸ جَبَتِيذٍ صَلَّبَ مَعَهُ لِصَّانٍ، وَاجِدُ
عَنْ الَّتِي مِينَ وَوَاجِدُ عَنْ الَّتِي سَارِ.

³⁹ وَكَانَ الْمُجْتَاوُونَ يُجَدِّفُونَ عَلَيْهِ وَهُمْ يَهْرُونَ
رُؤُوسَهُمْ ⁴⁰ قَائِلِينَ: يَا تَاقِصَ الْهَيْكَلِ وَتَابِيَهُ فِي ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ،
خَلِّصْ نَفْسَكَ. إِنْ كُنْتَ ابْنُ اللَّهِ قَائِلُ عَنْ
الصَّلِيبِ؟ ⁴¹ وَكَذَلِكَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ أَيْضًا وَهُمْ يَسْتَهْزِئُونَ
مَعَ الْكُتَيْبَةِ وَالشُّبُوحِ قَالُوا: ⁴² خَلِّصْ آخَرِينَ وَأَمَّا نَفْسُهُ فَمَا
يَقْدِرُ أَنْ يُخَلِّصَهَا، إِنْ كَانَ هُوَ مَلِكُ إِسْرَائِيلَ فَلْيَنْزِلِ الْآنَ
عَنِ الصَّلِيبِ فَتُؤَمِّنَ بِهِ. ⁴³ قَدْ اتَّكَلَ عَلَى اللَّهِ فَلْيُنْقِذْهُ
الْآنَ إِنْ أَرَادَهُ، لِأَنَّهُ قَالَ: أَنَا ابْنُ اللَّهِ. ⁴⁴ وَكَذَلِكَ أَيْضًا كَانَ
الِّلَّصَانِ اللَّذَانِ صُلِبَا مَعَهُ يُعَيِّرَانِهِ.

موت يسوع على الصليب

⁴⁵ وَمِنْ السَّاعَةِ السَّادِسَةِ كَانَتْ ظُلُمَةٌ عَلَى كُلِّ الْأَرْضِ
إِلَى السَّاعَةِ الثَّاسِعَةِ. ⁴⁶ وَخَوَّ السَّاعَةِ الثَّاسِعَةِ صَرَخَ
يَسُوعُ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ قَائِلًا: إِيْلِي، إِيْلِي، لِمَا شَبَقْتَنِي؟
أَيُّ: إِيْلِي، إِيْلِي، لِمَاذَا تَرَكْتَنِي؟ ⁴⁷ فَقَوْمٌ مِنَ الْوَاقِفِينَ

dich verklagen? ¹⁴ Und er antwortete ihm nicht auf ein einziges Wort, so dass der Statthalter sich sehr verwunderte.

Die Verurteilung Jesu durch Pilatus

¹⁵ Zum Fest aber hatte der Statthalter die Gewohnheit, dem Volk einen Gefangenen loszugeben, welchen sie wollten. ¹⁶ Sie hatten aber zu der Zeit einen berühmigten Gefangenen, der hieß Barabbas. ¹⁷ Und als sie versammelt waren, sprach Pilatus zu ihnen: Welchen wollt ihr, dass ich ihn euch losgebe? Barabbas oder Jesus, der Christus genannt wird? ¹⁸ Denn er wusste wohl, dass sie ihn aus Neid überantwortet hatten. ¹⁹ Und als er auf dem Richtstuhl saß, schickte seine Frau zu ihm und ließ ihm sagen: Habe du nichts zu schaffen mit diesem Gerechten; ich habe heute viel erlitten im Traum seinetwegen. ²⁰ Aber die Hohenpriester und die Ältesten überredeten das Volk, dass sie um Barabbas bitten, Jesus aber umbringen sollten. ²¹ Da antwortete nun der Statthalter und sprach zu ihnen: Welchen wollt ihr von diesen zweien, den ich euch losgeben soll? Sie sprachen: Barabbas. ²² Pilatus sprach zu ihnen: Was soll ich denn machen mit Jesus, von dem gesagt wird, er sei der Christus? Sie sprachen alle: Lass ihn kreuzigen! ²³ Der Statthalter sagte: Was hat er denn Böses getan? Sie schrien aber noch mehr und sprachen: Lass ihn kreuzigen! ²⁴ Als aber Pilatus sah, dass er nichts erreiche, sondern dass ein noch größeres Getümmel entstand, nahm er Wasser und wusch sich die Hände vor dem Volk und sprach: Ich bin unschuldig an dem Blut dieses Gerechten, seht ihr zu! ²⁵ Da antwortete das ganze Volk und

هُنَاكَ لَمَّا سَمِعُوا قَالُوا: إِنَّهُ يُبَادِي إِيْلَيَّا.⁴⁸ وَلِلْوَقْتِ رَكَضَ
وَاحِدٌ مِنْهُمْ وَأَخَذَ إِسْفِنْجَةً وَمَلَأَهَا خَلًّا وَجَعَلَهَا عَلَى قَصْبَةٍ
وَسَقَاهُ.⁴⁹ وَأَمَّا الْبَاقُونَ فَقَالُوا: ائْرُكْ، لِنَرَى هَلْ يَأْتِي إِيْلَيَّا
يُخَلِّصُهُ؟⁵⁰ فَصَرَخَ يَسُوعُ أَيْضًا بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَأَسْلَمَ
الرُّوحَ.

⁵¹ وَإِذَا جَبَّأُ الْهَيْكَلِ قَدْ انْسَقَّ إِلَى اثْنَيْنِ، مِنْ قَوْفِي إِلَى
أَسْفَلِ، وَالْأَرْضُ تَزَلْزَلَتْ وَالصُّحُورُ تَسَقَّقَتْ،⁵² وَالْقُبُورُ
تَفْتَحُ، وَقَامَ كَثِيرٌ مِنْ أَجْسَادِ الْفَدَيْسِينَ
الرَّاقِدِينَ،⁵³ وَخَرَجُوا مِنَ الْقُبُورِ بَعْدَ قِيَامَتِهِ وَدَخَلُوا
الْمَدِينَةَ الْمُقَدَّسَةَ وَطَهَرُوا لِكَثِيرِينَ.⁵⁴ وَأَمَّا قَائِدُ الْمِئَةِ
وَالَّذِينَ مَعَهُ يَحْرُسُونَ يَسُوعَ فَلَمَّا رَأَوْا الزَّلْزَلَةَ وَمَا كَانَ
خَافُوا جَدًّا وَقَالُوا: حَقًّا كَانَ هَذَا ابْنُ اللَّهِ.⁵⁵ وَكَانَتْ هُنَاكَ
نِسَاءٌ كَثِيرَاتٌ يَنْظُرْنَ مِنْ بَعِيدٍ وَهُنَّ كُنَّ قَدْ تَبِعْنَ يَسُوعَ
مِنَ الْجَلِيلِ يَخْدُمْنَهُ.⁵⁶ وَبَيَّتَهُنَّ مَرْيَمَ الْمَجْدَلِيَّةَ وَمَرْيَمَ أُمَّ
يَعْقُوبَ وَتُوسِي وَأُمَّ ابْنِي زَبْدِي.

دفن جثمان يسوع

⁵⁷ وَلَمَّا كَانَ الْمَسَاءُ جَاءَ رَجُلٌ غَنِيٌّ مِنَ الرَّامَةِ، اسْمُهُ
يُوسُفُ، وَكَانَ هُوَ أَيْضًا تَلْمِيزًا لِيَسُوعَ.⁵⁸ فَهَذَا تَقَدَّمَ إِلَى
بِيلاطُسَ وَطَلَبَ جَسَدَ يَسُوعَ. فَأَمَرَ بِيلاطُسُ جَبِيئًا أَنْ
يُعْطَى الْجَسَدَ.⁵⁹ فَأَخَذَ يُوسُفُ الْجَسَدَ وَلَقَّاهُ بِكُتَّانٍ
نَقِيٍّ،⁶⁰ وَوَضَعَهُ فِي قَبْرِهِ الْجَدِيدِ الَّذِي كَانَ قَدْ تَحَتَّ فِي
الصَّخْرَةِ ثُمَّ دَخَرَ حَجَرًا كَبِيرًا عَلَى بَابِ الْقَبْرِ
وَمَضَى.⁶¹ وَكَانَتْ هُنَاكَ مَرْيَمُ الْمَجْدَلِيَّةَ وَمَرْيَمُ الْآخَرَى
جَالِسَتَيْنِ تُجَاهَ الْقَبْرِ.

حراسة قبر يسوع

⁶² وَفِي الْعَدِّ الَّذِي بَعْدَ الْإِسْتِعْدَادِ، اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الْكَهَنَةِ
وَالْفَرِيسِيُّونَ إِلَى بِيلاطُسَ قَائِلِينَ: يَا سَيِّدُ، قَدْ تَذَكَّرْنَا
أَنَّ ذَلِكَ الْمُصِلَّ قَالَ وَهُوَ حَيٌّ: إِنِّي بَعْدَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ
أَقُومُ.⁶⁴ فَمُرْ بِصَبْطِ الْقَبْرِ إِلَى الْيَوْمِ الثَّلَاثِ لِنَلَّا يَأْتِيَ
تَلَامِيذُهُ لَيْلًا وَيَسْرِقُوهُ وَيَقُولُوا لِلشَّعْبِ إِنَّهُ قَامَ مِنَ
الْأَمْوَاتِ، فَتَكُونَ الصَّلَاةُ الْآخِرَةُ أَشَرَّ مِنَ
الْأُولَى. فَقَالَ لَهُمْ بِيلاطُسُ: عِنْدَكُمْ حُرَاسٌ، إِذْهَبُوا
وَاصْبُطُوا كَمَا تَعْلَمُونَ.⁶⁶ فَمَضَوْا وَصَبْطُوا الْقَبْرَ
بِالْحُرَاسِ وَخَتَمُوا الْحَجَرَ.

sprach: Sein Blut komme über uns und unsere Kinder.²⁶ Da gab er ihnen Barabbas los; aber Jesus ließ er auspeitschen und überantwortete ihn, dass er gekreuzigt werde.

²⁷ Da nahmen die Soldaten des Statthalters Jesus zu sich in das Richthaus und sammelten um ihn die ganze Schar²⁸ und zogen ihn aus und legten ihm einen Purpurmantel an²⁹ und flochten eine Dornenkrone und setzten sie auf sein Haupt und ein Rohr in seine rechte Hand und beugten die Knie vor ihm und verspotteten ihn und sprachen: Gegrüßt seist du, König der Juden!³⁰ und spien ihn an und nahmen das Rohr und schlugen damit sein Haupt.³¹ Und als sie ihn verspottet hatten, zogen sie ihm seine Kleider an und führten ihn hinaus, um ihn zu kreuzigen.

Kreuzigung und Tod Jesu

³² Und als sie hinausgingen, fanden sie einen Menschen aus Kyrene mit Namen Simon; den zwangen sie, dass er ihm sein Kreuz trug.³³ Und als sie an die Stätte kamen mit Namen Golgatha, das heißt Schädelstätte,³⁴ gaben sie ihm Essig zu trinken mit Galle vermischt; und als er's schmeckte, wollte er nicht trinken.³⁵ Als sie ihn aber gekreuzigt hatten, teilten sie seine Kleider und warfen das Los darum, damit erfüllt würde, was gesagt ist durch den Propheten: "Sie haben meine Kleider unter sich geteilt, und über mein Gewand haben sie das Los geworfen."³⁶ Und sie saßen da und bewachten ihn.³⁷ Und oben, über seinem Haupt, setzten sie eine Inschrift mit der Ursache seines Todes: Dies ist Jesus, der König der Juden.³⁸ Und

da wurden zwei Mörder mit ihm gekreuzigt, einer zur Rechten und einer zur Linken.

³⁹Die aber vorübergingen, lästerten ihn und schüttelten ihre Köpfe⁴⁰ und sprachen: Der du den Tempel Gottes abbrichst und baust ihn in drei Tagen auf, hilf dir selber! Bist du Gottes Sohn, so steig herab vom Kreuz!⁴¹ Desgleichen spotteten auch die Hohenpriester mit den Schriftgelehrten und Ältesten und sprachen:⁴² Anderen hat er geholfen, und kann sich selber nicht helfen. Ist er der König Israels, so steige er nun vom Kreuz herab, dann wollen wir ihm glauben.⁴³ Er hat Gott vertraut; der erlöse ihn nun, wenn er an ihm gefallen hat; denn er hat gesagt: Ich bin Gottes Sohn.⁴⁴ Desgleichen schmähten ihn auch die Räuber, die mit ihm gekreuzigt waren.

⁴⁵Und von der sechsten Stunde an kam eine Finsternis über das ganze Land bis zu der neunten Stunde.⁴⁶ Und um die neunte Stunde schrie Jesus laut und sprach: Eli, Eli, lema sabachtani? Das heißt: Mein Gott, mein Gott, warum hast du mich verlassen?⁴⁷ Einige aber, die da standen, als sie das hörten, sprachen sie: Der ruft Elia.⁴⁸ Und sogleich lief einer von ihnen, nahm einen Schwamm und füllte ihn mit Essig und steckte ihn an ein Rohr und tränkte ihn.⁴⁹ Die anderen aber sprachen: Halt, lass sehen, ob Elia kommt und ihm hilft.⁵⁰ Aber Jesus schrie abermals laut und verschied.

⁵¹Und siehe, der Vorhang im Tempel zerriss in zwei Stücke von oben an bis unten aus.⁵² Und die Erde erbebte, und die Felsen zerrissen, die Gräber taten sich auf, und viele Leiber der entschlafenen

Heiligen standen auf⁵³ und gingen aus den Gräbern nach seiner Auferstehung und kamen in die heilige Stadt und erschienen vielen.⁵⁴ Als aber der Hauptmann und die bei ihm waren und Jesus bewachten das Erdbeben sahen und was da geschah, erschranken sie sehr und sprachen: Wahrlich, dieser ist Gottes Sohn gewesen!⁵⁵ Und es waren viele Frauen da, die von ferne zusahen, und die Jesus aus Galiläa nachgefolgt waren und ihm gedient hatten;⁵⁶ unter ihnen war Maria Magdalena und Maria, die Mutter des Jakobus und Josephs, und Maria, die Mutter der Kinder des Zebedäus.

Das Begräbnis Jesu

⁵⁷ Am Abend aber kam ein reicher Mann aus Arimathäa, der hieß Joseph und war auch ein Jünger Jesu.⁵⁸ Der ging zu Pilatus und bat ihn um den Leib von Jesus. Da befahl Pilatus man sollte ihm ihn geben.⁵⁹ Und Joseph nahm den Leib und wickelte ihn in ein reines Leinentuch⁶⁰ und legte ihn in sein eigenes Grab, das er hatte hauen lassen in einen Felsen, und wälzte einen großen Stein vor die Tür des Grabes und ging davon.⁶¹ Es waren aber dort Maria Magdalena und die andere Maria, die gegenüber dem Grab saßen.

Die Bewachung des Grabes

⁶² Am nächsten Tag aber, der dem Rüsttag folgt, kamen die Hohenpriester und Pharisäer bei Pilatus zusammen⁶³ und sprachen: Herr, wir haben gedacht, dass dieser Verführer sprach, als er noch lebte: Ich will nach drei Tagen auferstehen.⁶³ Darum befiehl, dass man das Grab bewache bis zum dritten Tag, damit nicht seine Jünger kommen und ihn

Matthew 27

stehlen und zum Volk sagen: Er ist auferstanden von den Toten, und der letzte Betrug ärger wird als der erste.⁶⁵ Pilatus sprach zu ihnen: Da habt ihr die Wache; geht hin und sichert es, so gut ihr's könnt.⁶⁶ Sie gingen hin und sicherten das Grab mit der Wache und versiegelten den Stein.